

Indenrigsministeriet maa for indeværende Aar opføres med 225 Mill. Kr., hvilket er det Beløb, som baade Indenrigsministeren og jeg i sin Tid anførte som det sandsynlige. Man havde den Mulighed, at man kunde komme til at regne med 250 Mill. Kr., men efter enhver Opgørelse, som jeg har kunnet skaffe indenfor Finansministeriet og Indenrigsministeriet, synes Beløbet ikke at kunne blive større end 225 Mill. Kr. imod i 1918—19 319,1 Mill. Kr., altsaa en meget betydelig Indskrænkning af Udgiften. Det samme gælder Forsvarsministerierne, hvoraf Krigsministeriet udviser 42 Mill. Kr. og Marineministeriet 23 Mill. Kr., tilsammen 65 Mill. Kr. imod i forrige Finansaar 128 Mill. Kr., altsaa kun Halvdelen.

Det stiller sig da saaledes, at Indtægten har været 584 Mill. Kr. — jeg tager for Nemheds Skyld dette Tal, skønt jeg maaske burde runde det af til 585 Mill. Kr. — og Udgiften 494 Mill. Kr. Der er altsaa et Overskud paa det løbende Driftsregnskab af 90 Mill. Kr. Det er jo et helt andet Resultat, end vi kom til i Fjor, da Udgiften var 615,7 Mill. Kr., Indtægten kun 462,2 Mill. Kr., saa der var et Underskud paa Regnskabet af 153,5 Mill. Kr.

Men saa maa jeg naturligvis nævne § 26. Der har Indtægten været 158,7 Mill. Kr., men denne store Indtægt skyldes Genforeningslaanet, som jeg overhovedet holder udenfor alle disse Beregninger, og den virkelige Indtægt vil da kun blive 13,7 Mill. Kr. — hvorunder hører Rask-Ørsted Fondets Konto paa Indtægtssiden; det har ogsaa en Konto paa Udgiftssiden, det er altsaa en ren Versurpost, men efter den Maade, hvorpaa vi overhovedet gør vort Regnskab op, maa jeg tage den med. Overfor disse 13,7 Mill. Kr. staar en Udgift af 67,4 Mill. Kr. Til Forøgelse af Statens Kapital vil der da være anvendt 45,3 Mill. Kr., altsaa et meget betydeligt Beløb. Deri er ogsaa regnet Jernbaneaktier, som er overtagne ved Tilskud til Privatbaner. Endvidere Afdrag paa Statsgælden 5 Mill. Kr. Dette giver et Underskud paa § 26, naar jeg regner det rent kasse-mæssigt, af 53,7 Mill. Kr., og trækker jeg dette fra de 90 Mill. Kr. Overskud, som vi havde, vil hele Finansaaret ende med et Kasseoverskud af 36,3 Mill. Kr., medens det i Fjor trods de store Laan, der maatte optages, alligevel endte med et Kasseunderskud paa 15,2 Mill. Kr.

Saaledes er da Finansaarets Resultat. Jeg tænker, dette vil vække almindelig Tilfredshed. Jeg tvivler ikke paa, at selv

de Modstandere, der er gaaet ud fra, at der var sket en stærk Forringelse af vor finansielle Status i indeværende Finansaar, som har ment, at Udgiften var langt større end Indtægten, og at der altsaa kom et stort Underskud i Finansaaret, paa Driftsregnskabet og paa § 26, nu vil udbrede dette glade Budskab, hvor de kommer, og altsaa forandre den Taktik, de har indtaget paa dette Omraade, til en større Anerkendelse af, hvor udmærket de finansielle Forhold for Øjeblikket forholdsvis ligger. Jeg skal ingenlunde overdrive dette — jeg skal komme tilbage dertil, — men jeg kan kun sige, at naar man regnede med et Underskud af 40 Mill. Kr. eller 60 Millioner, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) mindst mente, paa Driftsregnskabet, og i Stedet for kommer til et Overskud af 90 Mill. Kr., saa man kan dække hele § 26, saa er det i alt Fald ikke almindeligt, at vi har kunnet aflægge saa godt et Regnskab som dette for vort Finansaar. Jeg maa altsaa sige, at hvis man nu regner med, at der skal komme nye Folk til for at bringe Statshusholdningen i Orden — det er vel muligt, at disse nye Folk snart skal komme — saa vil det ikke behøves, at det ærede Medlem fra Æbeltoft kommer som en Art politisk finansiel Switzer og redder den lække Baad, for Baaden er i Øjeblikket ikke læk.

Saa kommer jeg til Statens Forhold til Nationalbanken. Jeg har mange Gange set bitre Ytringer anført om, hvorefter Forholdet var dette, at Finansministeren ustandselig overtrak Statens Konto i Nationalbanken: Gælden voksede bestandigt, nu var man kommet fra Stuen til første Sal, nu var man snart oppe ved Tagskægget med Overtrækning. Jeg har fundet mig i det med Ro, med den Ro, som en Politiker efterhaanden faar. Selv om der fyres i alle store Kedler og alle smaa Kasseroller ogsaa, skal jo dette ikke sætte ens Temperatur op, naar man har en vis Erfaring for, hvorledes politiske Varmegrader er. Men jeg skal gøre Rede for, hvorledes Forholdet har været.

I Oktober Maaned nævnte jeg, at Gælden da var paa det højeste, nemlig 164 Mill. Kr. Men allerede da var det saaledes, at det var Gælden paa Statens særlige Konto, dens Kassekonto, hvor Varerne opføres, medens der samtidig var indgaaet meget store Beløb af Genforeningslaanet, som ogsaa stod paa Konto i Nationalbanken, saaledes at det anførte Beløb paa ingen Maade var Statens Gæld den Gang; men Gæld var der alligevel fra